

18. 11. 2019

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Disciplinární odpovědnost profesionálního hráče ledního hokeje

Kauza Martin Erat

V sezóně Tipsport extraligy ledního hokeje 2018/2019 (dále jen „ELH“) vyvolalo poměrně značnou vlnu emocí a množství komentářů ze strany hokejových laiků i profesionálů[1] rozhodování Disciplinární komise extraligy ledního hokeje (dále jen „Disciplinární komise“) v kauze disciplinárního přestupku hokejisty Martina Erata.

Připomeňme si, co se v letošním roce v souvislosti s touto kauzou konkrétně stalo.

Předseda Disciplinární komise se ve zkráceném disciplinárním řízení zabýval zákrokem hráče Martina Erata na protihráče Tomáše Havránka, za který mu byl v utkání HC Energie Karlovy Vary - HC Kometa Brno (22. 2. 2019) uložen větší trest na 5 minut a osobní trest do konce utkání za napadení.[2]

Předseda Disciplinární komise zákrok překvalifikoval na zásah do hlavy nebo krku a hráče Martina Erata potrestal zastavením činnosti na 6 soutěžních utkání nepodmíněně. Přihlédl přitom ke zvlášť nebezpečnému a bezohlednému způsobu vedení zákroku, který zařadil mezi závažnější případy s vyšší sazbou, na druhé straně zohlednil při stanovení výše trestu skutečnost, že hráč nebyl v uplynulých dvou letech disciplinárně trestán.

Uvedené rozhodnutí bylo napadeno odporem hráče v souladu s Disciplinárním řádem ELH. Disciplinární komise potvrdila, že vzhledem ke způsobu vedení a závažnosti zákroku spadá přestupek do vyšší sazby (Zásah do hlavy nebo krku) a původní rozhodnutí potvrdila.[3]

Cílem tohoto příspěvku je podívat se na danou kauzu právní optikou, neboť je třeba si uvědomit, že sportovní odpovědnost a právní odpovědnost jsou vzájemně podmíněné. Ačkoli jednání sportovce může nést znaky sportovního či jiného právního deliktu (resp. obou z nich), nejčastěji se bude jednat o situaci, kdy v případě porušení sportovních pravidel nastoupí odpovědnost za sportovní delikt (bez vzniku další odpovědnosti za protiprávní jednání). Uvedené ovšem neznamena, že by kategorie sportovní odpovědnosti neměla podléhat obecným (právním) pravidlům řádného procesního vedení, důsledného projednání přestupku a spravedlivého potrestání v případě prokázání deliktu.

Sportovní odpovědnost vyplývající z Disciplinárního řádu ELH

Otázka deliktu v oblasti sportu je specifická tím, že dochází-li k porušování sportovních norem, primárně regulujících sportovní činnost, je uvedené spojeno s nástupem sportovní (event. i jiné právní) sankce. V daném případě můžeme hovořit o **soukromých disciplinárních deliktech** (existujících vedle správně-právních disciplinárních deliktů[4] a jiných veřejných disciplinárních deliktů[5]).

V případě soukromých disciplinárních deliktů povinnost kázně, resp. určitého povoleného či naopak zakázaného jednání, vyplývá ze statutárních či organizačních předpisů příslušné organizace (např. stanov, disciplinárních řádů apod.). Sportovní normy (pravidla chování) v případě hráčů ELH vyplývají z dokumentů Českého svazu ledního hokeje z.s., zejména z Herního řádu ELH,[6] Disciplinárního řádu ELH[7] a Pravidel ledního hokeje 2018-2022.[8] Smluvní zakotvení je obsaženo v hráčské smlouvě, kterou jako vzor autorizuje Český svaz ledního hokeje z.s.[9] Hráčská smlouva ukládá hráči dodržovat soutěžní, přestupní, disciplinární a jiné řády soutěží, kterých se klub účastní, jakožto i pravidla ledního hokeje.

Podle § 1 odst. 4 Disciplinárního řádu se tento vztahuje na všechny jednotlivce (zejména hráče, trenéry, rozhodčí a funkcionáře), jakož i na kolektivy (družstva a kluby), které vystupují v rámci ELH.

Dle § 2 odst. 1 Disciplinárního řádu platí, že disciplinárním přestupkem je čin, jehož znaky jsou uvedeny v Disciplinárním řádu (zejm. v části nazvané Přestupky).

Disciplinární řád[10] v § 3 odst. 3 stanoví, že v disciplinárním řízení postupují disciplinární orgány tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci,[11] a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí.[12]

Pokud se jedná o disciplinární proces, systém rozhodování dle Disciplinárního řádu vychází z možnosti vést tzv. **zkrácené disciplinární řízení**. Zkrácené disciplinární řízení je vedeno, pokud lze věc posoudit jen na základě dostupných podkladů a bez nařízení jednání. Podle § 11 odst. 2 Disciplinárního řádu koná zkrácené disciplinární řízení předseda Disciplinární komise, popř. jiný pověřený člen Disciplinární komise.

Podle § 11 odst. 4 Disciplinárního řádu platí, že součástí rozhodnutí, které bylo vydáno ve zkráceném disciplinárním řízení, je **popis činu, jeho kvalifikace, rozhodnutí o druhu a výši trestu**, včetně lhůty ke splnění uložené povinnosti, která je součástí trestu, a poučení o právu podat odpor.

Dle § 11 odst. 6 dále platí, je-li výsledkem zkráceného disciplinárního řízení rozhodnutí o trestu, může účastník disciplinárního řízení (ne poškozený) **podat proti rozhodnutí odpor** do tří dnů ode dne doručení rozhodnutí. Bude-li podán odpor, rozhodne o činu **Disciplinární komise jako celek (nikoliv tedy pouze předseda Disciplinární komise** nebo jiný pověřený člen Disciplinární komise) **při jednání**, a to dle pravidel uvedených v Disciplinárním řádu a platných pro „nezkrácené“ disciplinární řízení. Podání odporu je v souladu s § 11 odst. 7 Disciplinárního řádu zpoplatněno částkou 5.000,- Kč. Jestliže není poplatek za podání odporu zaplacen ve lhůtě k podání odporu, Disciplinární komise odpor odmítne.

Podle § 15 odst. 1 Disciplinárního řádu je **jednání před Disciplinární komisí neveřejné** a v souladu s § 15 odst. 3 jednání **řídí předseda Disciplinární komise**. Konečným rozhodnutím v dalším řízení před Disciplinární komisí se původní rozhodnutí učiněné ve zkráceném disciplinárním řízení ruší.

Ve smyslu § 16 odst. 1 Disciplinárního řádu se rozhodnutí vyhotovuje písemně a musí obsahovat:

- *jména členů Disciplinární komise,*

- označení účastníka řízení včetně poškozeného (je-li poškozený),
- popis činu, který byl projednáván jako přešupek,
- **právní kvalifikaci činu** (tj. označení, jaký přešupek byl činem spáchán) a označení normy, která byla použita,
- **výrok o druhu a výši trestu** nebo o tom, že se disciplinární řízení zastavuje nebo o tom, že se od potrestání upouští,
- způsob úhrady finanční pokuty (je-li uložena),
- případně výrok o povinnosti nahradit škodu přešupkem způsobenou,
- **odůvodnění**,
- poučení o opravném prostředku,
- místo a datum vydání,
- podpis předsedy Disciplinární komise.

Vybrané zásady trestání (adekvátnost trestu)

V rámci disciplinárního trestání (podobně jako v případě trestání správního či trestního) má příslušný orgán povinnost **zvážit jak typovou, tak individuální závažnost jednání**, vč. všech relevantních polehčujících i přitěžujících okolností (např. zpřísnění postihu recidivy).

V rámci posouzení typové závažnosti přešupku má disciplinární orgán ověřit, zda prošetřuje porušení určité povinnosti, které narušuje nebo ohrožuje **významný chráněný zájem anebo se má jednat o poškození jiného (méně významného až formálního) pochybení**. Přísnější trest by přirozeně měl být stanoven za přešupky, v důsledku jejichž spáchání dochází ke vzniku závažnějšího následku.

Při aplikaci přitěžujících okolností ovšem nelze okolnost, která tvoří definiční znak přešupku, současně považovat za okolnost přitěžující (**princip zákazu dvojího přičítání**). Bez přítomnosti takové podstatné okolnosti by totiž nebylo vůbec možné hovořit o spáchání deliktu.

Disciplinární orgán má postupovat tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o kterém nepanují pochybnosti a který je nutný pro rozhodnutí ve věci (**princip materiální pravdy**).

Princip **individualizace sankce** je zcela na místě, neboť jediné sankce, která reaguje na všechna specifika případu, může být sankcí spravedlivou. Za typové i individuálně stejně závažná porušení stejných povinností by měla být uložena shodná sankce. Toto je vyjádřeno v obecnějším požadavku na právní jistotu, který se v procesu projevuje ve formě **legitimního (oprávněného) očekávání**, podle něhož orgán dbá, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Disciplinární trestání by rovněž mělo vycházet ze základních principů působení trestu, a to zejména, že **sankce by měla plnit funkci nejen represivní, ale i preventivní** (zvážení těchto funkcí při ukládání trestu by mělo být standardně v rozhodnutí zdůvodněno).

Co mohlo být v postupu Disciplinární komise špatně?

Jelikož Český svaz ledního hokeje z.s. na svých webových stránkách neuveřejňuje úplná znění rozhodnutí Disciplinární komise anebo jejího předsedy, ale pouze tiskové zprávy se sumarizací příslušných rozhodnutí, vychází tato pasáž z obecně dostupných (uveřejněných) informací o potrestání zákroku Martina Erata, a upozorňuje na možné nedostatky v procesu i rozhodnutí samotném (při zohlednění shora uvedených zásad disciplinárního trestání).

Pominu nyní základní otázku, zda hráč v pozici se skloněnou hlavou, který přestane v důsledku svého

počinání na ledové ploše si být vědom situace kolem sebe (tj. nevidí přijíždějícího hráče), se tímto dle hokejových pravidel vždy a zcela zbavuje způsobilosti být atakován či nikoliv. Otázka zavinění škůdce a případného spoluzavinění poškozeného při prokazování existence přestupku budiž ponechána stranou.

Pozornost spíše přenesme směrem k překvalifikování nedovoleného zákroku, který rozhodčí zápasu posoudili jako napadení, avšak předseda Disciplinární komise zákrok ve zkráceném řízení přehodnotil na závažnější jednání spočívající v zásahu do hlavy nebo krku.^[13] Dle dostupných informací předseda Disciplinární komise přihlédl ke zvláště nebezpečnému a bezohlednému způsobu vedení zákroku, který měl být veden s cílem dosažení větší intenzity, když hráč zvýšil rychlost a těsně před střetem se napřímil. Ačkoli není z veřejně dostupných informací zřejmé, pod jaký konkrétní bod (jaké body) pravidla č. 124 (Zásah do hlavy nebo krku) bylo popsáno jednání v rozhodnutí předsedy Disciplinární komise podřazeno, je evidentní, že taková charakteristika, kdy hráč napřímí své tělo, aby dosáhl na soupeře tak, aby vyvolal kontakt se soupeřovou hlavou nebo krkem, je samotným definičním znakem přestupku (porušení pravidla 124). Dále proto nelze uvedené okolnosti přestupku hodnotit jako přitěžující okolnost, neboť tím by došlo k porušení zákazu dvojího (nepříznivého) přičítání stejné okolnosti, jak bylo uvedeno shora. Je otázkou, zda tento princip byl v rozhodnutí předsedy Disciplinární komise (a následně rovněž odvolacího rozhodnutí Disciplinární komise samotné) v plném rozsahu respektován a důsledně aplikován.

Často veřejně diskutovaným aspektem dále byla námitka nepřiměřenosti výše trestu, a to v kontextu jiných předchozích rozhodnutí Disciplinární komise, resp. předsedy Disciplinární komise (např. v případě shora zmíněného hráče Zdeněk Okála^[14]). Jedná se tedy o argument v rovině tvrzení nedodržení zásady legitimního očekávání a kontinuity rozhodovací praxe disciplinárního orgánu. Pokud byla dosavadní rozhodovací praxe Disciplinární komise v podobných případech odlišná (mírnější), nelze sice za každých okolností trvat na tom, že by Disciplinární komise se nemohla od předchozí praxe odchýlit, ale taková změna vyžaduje řádné odůvodnění pohnutek a důvodů takového postupu v rozhodnutí samotném, aby myšlenkové pochody Disciplinární komise byly zřetelné, přezkoumatelné a vyjadřovaly jasné důvody pro legitimizaci změny. Současně platí, že tímto musí být na základě jednoznačně určených a vyjádřených důvodů nastolen nový rozhodovací trend, jinými slovy *pro futuro* založeno nové legitimní očekávání adresátů. V opačném případě by se totiž jednalo toliko o exemplární trest, který je z povahy věci zakázaný (není spravedlivý), neboť popírá zásady individualizace sankce.

Co určitě v průběhu disciplinárního řízení bylo špatně, tj. v přímém rozporu s Disciplinárním řádem, je skutečnost, že Disciplinární komisí (jejím předsedou) nebyla respektována zásada neveřejnosti disciplinárního řízení. Předseda Disciplinární komise totiž v mezidobí od podání odporu proti jeho rozhodnutí učiněním ve zkráceném disciplinárním řízení do doby zasedání Disciplinární komise veřejně prezentoval nejen rozhodnutí samotné (byť nepravomocné), ale i své názory ve vztahu k řízení budoucímu. Takové jednání atakuje smysl přezkumu upravený Disciplinárním řádem a pravidla průběhu řízení, podle nichž má o činu rozhodovat Disciplinární komise jako celek (nikoliv pouze předseda Disciplinární komise), a to při řádném jednání Disciplinární komise, tedy nikoliv předem v předstihu.

S ohledem na shora uvedené zůstává otázkou, zda místo řádného (tj. plnohodnotného) přezkumu se činnost Disciplinární komise spíše neomezila jen na formální revizi, která potvrdila prvoinstanční výrok předsedy Disciplinární komise, který navíc takové rozhodnutí Disciplinární komise předem veřejně avizoval (obhajoval). Ačkoli lze snahu člověka o obhajobu svého dosavadního postupu (zde rozhodnutí ve zkráceném disciplinárním řízení) obecně považovat za vcelku přirozené jednání, je v daném případě o to víc zarážející, že systém „hokejového trestání“ je postaven tak, že i ve druhém stupni se na rozhodování podílí předseda Disciplinární komise, a to dokonce ve zcela zásadní roli a zcela zásadním způsobem, když řídí činnost a zasedání Disciplinární komise (v daném případě navíc

jako jen tříčlenného orgánu).

K dalšímu zvažování zůstává otevřeno, zda takto je disciplinární proces parametrizován skutečně správně a zda ve všech případech takový systém disciplinárního trestání může zajistit efektivní přezkum, který umožňuje uplatnění procesních práv poškozeného (nikoliv jen formálně až formalisticky). Do budoucna lze zvážit například možnost, aby u kategorie přestupků vyšší závažnosti nebylo vůbec připuštěno zkrácené disciplinární řízení, ale rozhodoval by přímo kolektivní orgán (Disciplinární komise jako celek), jehož rozhodnutí by podléhalo přezkumu odlišného orgánu Českého svazu ledního hokeje z.s., který by nebyl s Disciplinární komisí personálně propojen.[\[15\]](#)

Současně je vhodné zajistit, aby prvoinstanční činnost, jakož i přezkum prvostupňových disciplinárních rozhodnutí, důsledně respektovaly obecné zásady a principy trestání, neboť disciplinární odpovědnost je typově kategorií právní (jako další typy odpovědností - mezinárodněprávní, ústavněprávní, trestní, správní a soukromoprávní).

Zejména by měl být kladen důraz nejen na dostatečné odůvodnění toho, v čem je spatřováno spáchání přestupku, ale stejně důkladně by disciplinární orgány měly komplexně rozvádět své úvahy ohledně hodnocení individuální povahy protiprávního jednání (přestupku) a náležitě zdůvodňovat uloženou sankci (s přihlédnutím ke všem pravidlům disciplinárního trestání), aby sankce nemohla být považována za projev svévole či exces jdoucí nad rámec disciplinárního uvážení.

Závěrem

Do rozhodování disciplinárních orgánů, vč. Disciplinární komise ELH, musí být trvale zakomponován „kus právního řemesla“, aby se rozhodnutí disciplinárních orgánů těšila vysoké míře společenské akceptovatelnosti mezi hokejovou veřejností, byla ve svém důsledku spravedlivá pro své adresáty a pro případ potřeby rovněž individuálně (soudně) přezkoumatelná. Profesionalizace rozhodování je schopna obecně přispět k vyšší důvěryhodnosti systému jako celku a hodnověrnosti odborně řízených organizací, což platí pro lední hokej obzvláště, neboť se traduje, že co Čech, to znalec hokeje.

Mgr. David Mareš,
advokát

[MT Legal s.r.o., advokátní kancelář](#)

Jugoslávská 620/29
120 00 Praha 2

Tel.: +420 222 866 555
Fax: +420 222 866 546
e-mail: info@mt-legal.com

Jakubská 121/1
602 00 Brno 2

Tel.: +420 542 210 351
Fax: +420 542 212 518
e-mail: info@mt-legal.com

Bukovanského 1345/30
710 00 Ostrava - Slezská Ostrava

Tel.: +420 596 629 503
Fax: +420 596 629 508
e-mail: info@mt-legal.com

[1] Např. p. Milan Minář, uznávaný bývalý mezinárodní rozhodčí a současně rozhodčí Extraligy ledního hokeje se vyjádřil následovně: „Pokud se podívám na zákroky Martina Erata a Zdeňka Okála, který se v této souvislosti často připomíná v rámci porovnání, oba byly vedeny do oblasti hlavy a krku, což je špatně. Rozdíl je v tom, že Okál napadl hráče, jenž nebyl v držení puku, zatímco Erat trefil soupeře ve chvíli, kdy kotouč odehrál těsně před kontaktem, lze to tedy popsat jako jeho držení. Mám za to, že na tyto fauly by se mělo pohlížet stejně a odpovídající by mi přišel identický postih. V Okálově případě možná ještě vyšší, než Eratův, neboť napadený Kolouch nehrál puk, navíc zlínský útočník nebyl disciplinárkou trestaný poprvé. Dá se říci, že je recidivista.“ Stanovisko je k dispozici >>> [zde](#).

[2] Viz tisková zpráva ze dne 23.02.2019 k dispozici >>> [zde](#).

[3] Viz tisková zpráva ze dne 25.02.2019 k dispozici >>> [zde](#).

[4] Např. kárná odpovědnost státních zaměstnanců dle zákona č. [234/2014](#) Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, kázeňské přestupky příslušníků bezpečnostních sborů dle zákona č. [361/2003](#) Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, anebo vojáků z povolání dle zákona zákon č. [221/1999](#) Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů.

[5] Např. disciplinární delikty poslanců či senátorů Parlamentu České republiky, které jsou projednávány mandátovým a imunitním výborem příslušné komory Parlamentu České republiky.

[6] K dipozici >>> [zde](#).

[7] K dipozici >>> [zde](#).

[8] K dipozici >>> [zde](#).

[9] K dipozici >>> [zde](#).

[10] Podobně správní řád (zákon č. [500/2004](#) Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů) v § 3 stanoví, že správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné

pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 (v ust. § 2 odst. 4 správního řádu je např. odkazováno na princip předvídatelnosti rozhodnutí a legitimního očekávání, když má správní orgán povinnost dbát o to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly).

[11] Viz rovněž § 14 odst. 1 Disciplinárního řádu, podle něhož Disciplinární komise může vyhledat a obstarat potřebné důkazy sama (i bez návrhu).

[12] Disciplinární řád odkazuje rovněž na částečnou aplikaci zákona o přestupcích, i když je nutné podotknout, že výslovný odkaz je proveden již na neúčinný právní předpis (odkazovaný zákon č. [200/1990](#) Sb., o přestupcích, pozbyl účinnosti ke dni 1. 7. 2017).

[13] Disciplinární řád vymezuje v případě přestupku Zásah do hlavy nebo krku trest zastavení činnosti na 1 až 4 utkání. Je-li přestupek klasifikován jako závažnější, hranice sazby pro zastavení činnosti se navyšuje až na 10 utkání ELH.

[14] K dipozici >>> [zde](#).

[15] V případě Slovenského svazu ledního hokeje a jeho disciplinárního řádu platí, že rozhodnutí provádí disciplinární komise (jako plénum nebo ve tříčlenných senátech anebo v jednoduchých věcech jako monokratický orgán) a odvolacím orgánem proti jejímu rozhodnutí je arbitrážní komise. Blíže K dipozici >>> [zde](#).

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)
- [Nařízení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [AI omnibus](#)